

PAKS II KÖRNYEZETI HATÁSTANULMÁNYA HIÁNYOS ÉS MEGALAPOZATLAN

Az MVM Paks II. Zrt. által készített és benyújtott környezeti hatástanulmány nem foglalkozik behatóan a keletkező hulladékok kezelésével és a Duna hőterhelésével, így éppen a legfontosabb környezeti hatások maradnak tisztázatlanok - áll az Energiaklub Paks II környezeti hatástanulmányáról készített véleményében.

A tervezett új paksi atomerőmű környezeti engedélyezési eljárása 2014 decembere óta zajlik. Az eredményről, azaz hogy ki lehet-e adni Paks II környezetvédelmi engedélyét vagy sem, a Baranya Megyei Kormányhivatal várhatóan ez év végén hoz határozatot. Az Energiaklub ügyfélként bejelentkezett az eljárásba, és eljuttatta a hatásvizsgálati dokumentumokat értékelő elemzését a hatóságnak, melyet a hatóságnak a vonatkozó jogszabály értelmében kötelező figyelembe vennie.

Az Energiaklub álláspontja szerint az MVM Paks II. Zrt. által készített és benyújtott környezeti hatástanulmány számos kulcskérdést nem tisztáz, többször megalapozatlan, illetve elavult és hibás nézetekre hivatkozva teszi állításait.

A tanulmánnyal szemben támasztott - a magyar törvények által is előírt - követelmény, hogy a beruházó bizonyítsa a projekt szükségszerűségét. Ezt - konkrét társadalmi, gazdasági, fenntarthatósági elemzések híján - a dokumentum olyan állításokkal igyekszik igazolni, miszerint a megújuló energiaforrások és kiserőművek adta lehetőséget az ország már kihasználta, így a jövőben felmerülő kapacitáshiányt csak nagy teljesítményű, új építésű erőművekkel lehet csökkenteni. Ezzel szemben a valóság az, hogy Magyarország messze nem használta ki a lehetőségeit: az Energiaklub energetikai szimulációval mutatta ki, hogy a hazai áramtermelés legalább 27%-át adhatnák a megújulók (ez jelenleg 9%), az áramigények akkor is folyamatosan, biztonságosan elláthatóak lennének.

A hatástanulmány további érve, hogy az atomerőművi villamosenergia-termelés gazdaságilag hatékony. Ezt már több tanulmány cáfolta közgazdasági számításokkal, legutóbb Felsmann Balázs korábbi energetikai szakállamtitkár által készített elemzés: ennek megállapításai szerint az atomerőmű megtérülése kizárólag valószerűtlenül magas áramárak, a jelenlegi árszint duplája mellett képzelhető el.

Az atomerőműből származó radioaktív és nukleáris hulladék végleges kezelése környezeti szempontból kulcsfontosságú. Ennek ellenére a hatástanulmányból az derül ki, hogy a beruházó ezzel a problémával nem számol. A hulladékok - legyen az kis- és közepes aktivitásúak, vagy éppen kiégett fűtőelemek - végleges elhelyezésének problémáját megoldottnak tekinti, miközben az állítást vizsgálatokkal, kutatási eredményekkel nem támasztja alá. Tekintve, hogy a kiégett fűtőelemeket befogadó lehetséges hazai tárolóhely kiválasztása és megkutatása még nagyon korai fázisban tart - mondhatni alig kezdődött el -, és a világon még sehol nem működik ilyen tároló, ez a kérdés igen kritikussá teszi magának az új atomerőműnek az engedélyezhetőségét. Feltételezhető, hogy egyetlen ipari létesítmény sem kapna úgy környezeti engedélyt, hogy az üzemeltetői nem tudják, mit kezdenek majd pontosan az igen szennyező, többszázezer évig a környezetre veszélyt jelentő hulladékokkal. Márpedig Paks II. esetében éppen ez történne, ha megkapná a környezeti engedélyt.

Az új blokkok megfelelő hűtése, és ezzel együtt a Duna hőterhelése a környezeti hatástanulmány másik legkritikusabb pontja. A reaktorok hűtését a hatástanulmány frissvízes megoldással tárgyalja, és ez mind környezeti, mind biztonsági kockázatot is felvet. 2008-ban a Teller projekt eredményeként elkészült vizsgálati dokumentumok kizárólag a hűtőtornyos hűtést tekintették megbízható megoldásnak. Ezek a tanulmányok az erőmű hűtését a Duna kisvízes és felmelegedett időszakában már a jelenleg üzemelő blokkoknál is létező problémaként írják le. Az ilyen helyzetek kezelésére az üzemelő blokkok teljesítményének korlátozását, azaz a blokkok visszatérhelését tervezik a jelenlegi hatástanulmányban. Ez komoly biztonsági kockázatot rejt magában. Félő

ugyanis, hogy gazdasági szempontok felülírják majd az egyéb szempontokat - a hűtőtornyos megoldást is pénzügyi okokból vetették el a tervezők, ugyanis nagyon megdrágította volna beruházást -, és az üzemeltetők érdeke az lesz, hogy minél nagyobb terheléssel, minél nagyobb teljesítménnyel, minél kevesebb leállással tudják majd működtetni az erőművet. Így kérdés, hogy a kritikus időszakokban valóban vissza fogják-e terhelni az erőművet. Amennyiben nem, úgy a nem megfelelő hűtés az erőmű biztonságát is veszélyezteti, vagy a Duna vizét fogja a megengedett mértéknél jobban felmelegíteni, meghatározatlan károkat okozva legértékesebb folyónk élővilága számára.

Az értékelés teljes terjedelmében elérhető [Pakskontroll oldalon, ITT.](#)

**KUTATÁS
KOMMUNIKÁCIÓ
KÉPZÉS**

www.energiaklub.hu

DÖNTÉSHOZÓKNAK, ÖNKORMÁNYZATOKNAK
VÁLLALATOKNAK ÉS HÁZTARTÁSOKNAK

HAZAI ÉS NEMZETKÖZI KLÍMA- ÉS ENERGIAPOLITIKÁRÓL,
ENERGIAHATÉKONYSÁGRÓL, MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOKRÓL